

засобами та відіграють неабияке значення, оскільки забезпечують професіональний і відносно швидкий розгляд господарських справ у сфері авіації.

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України від 6 листопада 1991 р. № 1798-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.

2. Драпайло Ю. З. Господарські суди як запорука стабільності функціонування галузі транспорту в Україні / Ю. З. Драпайло // Порівняльно-аналітичне право: електронне наукове фахове видання. – 2014. – № 8. – С. 108-110.

3. Мілімко Л. В. Досудове врегулювання господарських спорів в авіаційній сфері / Л. В. Мілімко, А. В. Курінна // Безпека людини в умовах глобалізації: сучасні правові парадигми: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конфер. – К.: НАУ, 24 лютого 2017 р. – Тернопіль: Вектор, 2017. – Т. II. – С. 289-291.

4. Рішення Господарського суду міста Києва у справі № 910/11037/17 // Єдиний державний реєстр судових рішень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reyestr.court.gov.ua>.

УДК 346.3:656(477)(043.2)

Монька Д. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ТРАНСПОРТНИХ ТА ПОВІТРЯНО-ГОСПОДАРСЬКИХ ДОГОВОРІВ

Господарський договір є правовою формою господарських зв'язків, тобто тих відносин, які формуються між суб'єктами господарювання з приводу руху матеріальних благ, незалежно від того, чи перебувають їх учасники у відносинах диспозитивності або субординації [1]. Сутність економічних відносин, які виникають у процесі здійснення перевезення вантажів, полягає у тому, що вони є продовженням процесу виробництва. Транспорт, як самостійна галузь народного господарства України, не може існувати поза виробництвом, він виконує функцію переміщення результатів останнього – продукції виробничо-технічного призначення та виробів народного споживання.

Сьогодні основу функціонування транспортного комплексу України становлять ринкові відносини, найважливішими

елементами яких є демонополізація, цивілізована конкуренція, рівність структур усіх форм власності та розширення сфери застосування приватного капіталу. Законодавство про вантажні перевезення за предметом регулювання можна розділити на дві групи: загальне і спеціальне законодавство про вантажні перевезення [2]. До загального законодавства входять нормативно-правові акти, які регулюють діяльність усіх суб'єктів господарювання, у тому числі таких, які здійснюють перевезення вантажів (наприклад Господарський кодекс України, Закон України «Про транспорт» тощо). До спеціального законодавства входять нормативно-правові акти, які не суперечать загальним і водночас уточнюють, доповнюють або конкретизують їх щодо вантажних перевезень (наприклад Повітряний кодекс України, Кодекс торговельного мореплавства України, Статут залізниць України тощо).

За своєю правовою сутністю це комплексно-кодифіковані нормативні акти. Договір повітряного перевезення це угода щодо транспортування товарів повітряним транспортом, у тому числі період, коли товари перебувають під контролем повітряного перевізника. Правом на здійснення господарської і комерційної діяльності в галузі авіації може володіти кожна юридична або фізична особа, яка займається експлуатацією, технічним обслуговуванням, ремонтом, виробництвом, розробленням та іншою діяльністю у сфері авіаційної техніки й одержала ліцензію.

Повітряні перевезення виконують на підставі договору. Кожний договір повітряного перевезення та його умови засвідчують документом на перевезення, виданим авіаційним підприємством або уповноваженими ним організаціями чи особами (агентами). Під час перевезення вантажу видають авіавантажну накладну. Замість авіавантажної накладної можуть бути застосовані інші засоби, що забезпечують збереження інформації стосовно його транспортування в електронному вигляді. Застосовуючи такі засоби, перевізник має право видати вантажовідправникові документ, який замінює авіавантажну накладну. Авіавантажна накладна (до доказу протилежного) є презумпцією наявності договору перевезення вантажу між перевізником і вантажовідправником, котрі названі в цьому документі, та прийняття вантажу до перевезення на умовах, визначених у цьому документі [3]. Будь-які відомості в авіавантажній накладній стосовно ваги, розмірів та упакування вантажу, а також кількості місць (до доказу протилежного) є свідченням повідомлених даних. Відомості щодо кількості, обсягу та стану вантажу не слугуватимуть доказом проти перевізника, за винятком випадків, коли такі відомості стосуються фактичного стану вантажу, а

перевізник перевірів ці дані в присутності вантажовідправника і про це в авіавантажній накладній зроблено позначку. Умови договору перевезення, наведені в авіавантажній накладній, не мають суперечити правилам перевезення вантажів. Відсутність, неправильність або втрата авіавантажної накладної не впливають ні на наявність, ні на дійсність договору перевезення. Для дотримання формальностей, пов'язаних з процедурою відльоту, пасажир має прибути до місця проведення перевізником реєстрації і пропускнуго пункту з необхідними документами для подорожі не пізніше ніж у час, визначений перевізником (його агентом).

Отже, якщо пасажир прибуде до місця реєстрації та пропускнуго пункту після закінчення остаточного часу оформлення пасажирів або з'явиться без необхідних документів для подорожі, то перевізник матиме право анулювати бронювання і не зобов'язаний затримувати рейс. Процедуру реєстрації пасажирів і багажу повинен здійснювати перевізник (агент з обслуговування) зі застосуванням автоматизованих систем контролю відправлень. Перевізник може відмовити в перевезенні чи подальшому перевезенні пасажирів (багажу) з метою забезпечення безпеки польоту та виконання вимог застосованих законів або на підставі власних обґрунтованих рішень.

Література

1. Господарське законодавство України: зб. норм. актів зі зм. і доп., станом на 25 грудня 2008 р. / упоряд. В. С. Мілаш. – Х.: Право, 2016. – 720 с.
2. Щербина В. С. Господарське право: підручник / В. С. Щербина. – 6-те вид., перероб. і допов. – К.: Юрінком Інтер, 2015. – 640 с.
3. Апаров А. М. Господарське право України / А. М. Апаров, О. М. Онищенко. – Том 1: Загальна частина. – К.: Істина, 2016. – 452 с.

УДК 377.736/.738:629.7(043.2)

Пугач Д. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ПОРЯДОК ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Без забезпечення необхідного рівня економічної безпеки авіаційних підприємств їм загрожує банкрутство, а відтак і вітчизняна авіаційна галузь приречена на занепад, тобто йде мова про ліквідацію сектору, який є ключовим критерієм розвитку країни.